

чрезъ свои лични преживявания. Запримѣръ, за да стане ученъ, човѣкъ дохожда до заключение, че трѣбва да употреби постоянство и работа. За да стане пѣвецъ, човѣкъ трѣбва да има добре развитъ ларинксъ, да има любовъ къмъ пѣнието и добъръ учителъ. За да бжде красивъ, човѣкъ трѣбва да се свързва съ красиви образи и лица, отъ които да се въодушевява. За да стане уменъ, човѣкъ трѣбва да се свързва съ мисълта на разумнитѣ и възвишени същества. Ако иска да придобие великата любовъ, човѣкъ трѣбва да се свърже съ Бога. Той ще приеме Божията Любовъ презъ горната частъ на главата си, презъ темето. Физическата любовъ пъкъ минава презъ задната частъ на главата. Изобщо, всѣки мозъченъ центъръ е свързанъ съ известни сили на природата. Като знае това, човѣкъ трѣбва да бжде внимателенъ, да не пипа центроветѣ си безразборно. Ако пипне нѣкой центъръ не на време, той може да си причини голѣма пакостъ. Ако пипне нѣкой центъръ на време и знае, какъ да го пипне, той може да подобри състоянието си. Това знание може да се използва при самовъзпитанието на човѣка.

Като ученици, вие трѣбва да гледате на тѣлото си като на нѣщо свещено. Ето защо, когато пипа тѣлото си, човѣкъ трѣбва да знае, че то представя частъ отъ великия козмосъ. Следователно, чрезъ тѣлото си той има отношение къмъ козмоса. Всѣка дисхармония, причинена нѣкъде въ тѣлото му, внася дисхармо-